

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Gfv.VII.30.225/2020/6.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: felperes1

A felperes jogi képviselője: Botos Ügyvédi Iroda cím1

Az alperes: alperes1

Az alperes jogi képviselője: Sárkány Ügyvédi Iroda cím2

Az eljárás tárgya: választottbíróági ítélet érvénytelenítése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék, 10.G.40.038/2019/28.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes – melynek neve eredetileg R. Szolgáltató Nyrt. volt, majd az 2011. március 7-től E. Nyrt.-re változott, 2013. december 9-én vette fel az E.i Nyrt. nevet, majd 2019. november 29-től lett a neve EV Nyrt. – 2010-ben 10 milliárd forint együttes keretösszegű R I. elnevezéssel kötvényt bocsátott ki a 2010. július 21-én közzétett összevont Alaptájékoztatóban foglaltak szerint.

[2] Az összevont Alaptájékoztató Kötvényfeltételek fejezetének 7.1.6. pontja azt tartalmazta, hogy az egyes sorozatba tartozó kötvények a kibocsátó fedezet nélküli kötelezettségeit testesítik meg, a kötvények egymással egyenrangúak, a kibocsátó mindenkor fennálló egyéb biztosíték nélküli kötelezettségeivel egyenrangúak a felszámolás vagy végelszámolás, illetve a kibocsátó vagyonára végzett végrehajtás során követendő kielégítési sorrendben, kivéve azokat a kötelezettségeket, amelyek elsőbbséget élveznek az irányadó csődeljárás, végelszámolás, felszámolási vagy egyéb vonatkozó jogszabályok alapján. A kötvénytulajdonosok követeléseinek kielégítése végelszámolási vagy felszámolási eljárásban névérték-arányosan történik.

[3] Az EA sorozat megjelölésű kötvényekre vonatkozóan – melyeknek a lejárat 2015. február 12. volt, 10,24% kamattal – közzétették, hogy a kötvények a szokásostól eltérő kockázatúnak minősülnek. A kibocsátott kötvények a Budapesti Értéktőzsde határozatával 2011. június 14-én a tőzsdére bevezetésre kerültek.

[4] Az adós ellen folyamatban volt csődeljárásban a Fővárosi Ítéltábla – megváltoztatva a Fővárosi Törvényszék 9.Cspk.01-12-000049/42. számú végzését – a 15.Cspkf.44.218/2013/6. számú végzésben 2013. augusztus 30-án az adós és a hitelezők egyezségét jóváhagyta és a

csődeljárást befejezetté nyilvánította. A végzés indokolásában megállapította, hogy 18.752.878.429 Ft összegű nem vitatott hitelezői igény került nyilvántartásba vételre.

[5] A felperes 2017. november végén vásárolt 5 db 100.000 Ft névértékű kötvényt az EA sorozatú kötvényekből, a dematerializált kötvények a C. Zrt.-nél vezetett értékpapír számláján 2017. november 30-án szerepeltek. A felperes 2017. december 1-jén felszólította az alperest a perbeli kötvények visszavásárlására, azonban az alperes annak a teljesítését megtagadta arra hivatkozva, hogy a felperes nem jelentette be az igényét a csődeljárásban.

A választottbíróság ítélete

[6] A felperes a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbírósághoz benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli kötvények visszaváltására a felperes által csatolt összevont Alaptájékoztató szerinti szerződéses kamattal és az esedékesség napját követő időszakra a megfizetésig járó késedelmi kamattal.

[7] A Választottbíróság 9/2017. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[8] Megállapította, hogy a perbeli kötvények létező, érvényes és forgalomképes kötvények, a felperes azoknak a jogszerű tulajdonosa. A kötvényből fakadó követelések nem évülnek el, a mindenkori tulajdonos joggal követelheti a kötvényekben megtestesülő igényének kielégítését a kibocsátótól.

[9] A Választottbíróság azt vizsgálta, hogy milyen követeléseket testesítenek meg azok a kötvények, amelyek kibocsátójára vonatkozóan csődeljárás volt folyamatban. Álláspontja szerint nem releváns, hogy a perbeli kötvényekből eredő hitelezői igényt a csődeljárásban bejelentették-e. Akár bejelentették, akár nem, a felperes a jogalkotói szándékkal összhangban az igényét a választottbírósági eljárásban a kibocsátóval szemben nem érvényesítheti. A felperesi kötvényekkel kapcsolatban az alaki legitimáció csődegyezséget követő hivatkozhatósága ellentmondana a csőd, mint jogintézmény céljának és lényegének, általa jelentős és indokolatlan előnybe kerülhetnének azon kötvényesek, akik valamilyen okból kimaradtak a csődegyezségből, és a csőd egyik lényegét jelentő kényszer alól is mentesülnének.

[10] A Választottbíróság álláspontja szerint az alperes minden tőle telhetőt megtett annak érdekében, hogy azon kötvények vonatkozásában, amelyek a csőd ellenére a szabadpiaci forgalomban maradtak, megfelelő és utóbb is kikereshető fellelhető nyilvános információ álljon rendelkezésre egy, a csődegyezséget követően kötvényt vásárolni szándékozó befektető számára.

[11] A befektetések után érdeklődő befektetőnek kellő körültekintés mellett tudnia kellett, hogy a perbeli kötvények tekintetében az alaki legitimáció milyen korlátozott terjedelemben érvényesülhet.

[12] Az alperesi csődeljárásra irányadó, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 21/A. § (3) bekezdése alapján a jogerősen jóváhagyott csődegyezség ítéleti hatályú, azaz a csődegyezségnek is ugyanaz a hatálya, mint a bírói ítéletnek, nincs tehát jogi lehetősége a választottbíróságnak a jogerősen jóváhagyott csődegyezség alapját képező megállapodás utólagos felülbírálatára, mert ez esetben a csődegyezséget jóváhagyó bíróság jogerős végzésének az alapjául szolgáló egyezséget vizsgálná meg ismét a Választottbíróság.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[13] A felperes keresetében kérte a Választottbíróság 9/2017. számú ítéletének érvénytelenítését arra hivatkozva, hogy az a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (Vbt.) 54. §-ára tekintettel az 55. § (2) bekezdés b) pontja alapján a magyar közrendbe ütközik.

[14] Az alperes kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság határozata

[15] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az ítélet indokolásában hangsúlyozta, hogy a Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjával nevesített abszolút érvénytelenítési oknak a választottbírói ítélet tartalmából kellene következnie. Akkor sértené az ítélet a magyar közrendet, ha a felek relatív hatályú szerződéses jogviszonyán túlmutatna. Ez akkor valósulna meg, ha a választottbíróság olyan jogot alkalmazna, illetve jogszabályt olyan értelmezéssel ruházna fel, amely lerontja az állam által alkotott vagy elismert és feltétlen alkalmazást igénylő szabályok érvényesülését, mellyel megingathatja a közösségnek a közjó, közérkölc és jogrend által feltételezett rendhez, az egymással szembeni jogok és kötelezettségek adott rendjéhez fűződő bizalmát. A közrendbe ütközés mindig egy jogszabálynak az állam alapvető jogával szemben álló módon való alkalmazását mutatja.

[16] A magyar közrend sérelmére való hivatkozás nem jelentheti azt, hogy lényegében fellebbezést bírálna el az érvénytelenítési per bírósága, ezen érvénytelenítési ok megjelölése sem eredményezi azt, hogy a választottbírói eljárásból vezető anyagi jogviszony megítélésének joga visszaszállna az állam bíróságára, a választottbírói szerződés hatályának mellőzésével. A magyar közrendbe ütközés nem az adott relatív hatályú jogviszonyban résztvevő fél konkrét jogsérelmét, hanem az állam jogrendjének sérelmét nevezi meg.

[17] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a választottbírói ítélet a magyar közrendbe nem ütközik, a magyar jog szabályait, a Cstv. szabályait nem ruházta fel olyan jogértelmezéssel, nem töltötte ki olyan tartalommal, amely az állam jogrendjében feltétlen alkalmazást igénylő alkotmányos szabályokat, a polgári jogviszonyokat is jellemző alkotmányos alapelveket tagadta volna nyilvánvaló módon.

[18] A közrendbe ütközés fogalma nem azonosítható azzal, hogy az ítélet jogszabályt sért. E jogcímen az érvénytelenítés csak a jogrend alapelveinek nyilvánvaló és súlyos megsértése esetén alkalmazható.

[19] A perbeli esetben a Választottbírósági ítéletből nem állapítható meg, hogy az a társadalom, a köz érdekét sérti.

[20] A Választottbíróság ítélete tételes jogi okfejtést tartalmaz, hogy a felperes miért nem jogosult követeléssel élni az alperessel szemben, mely álláspontot a felperes vitat, azonban jogszabályhelyekkel nem támasztotta alá a közrendbe ütközést, nem igazolta azt sem, hogy a jelen ügyben miként sérült volna a tulajdonhoz való jog vagy a jogbiztonság elve.

[21] Az MNB levélből következően az Alaptájékoztató kiegészítéseit a kereskedés megkezdéséig lehet kezdeményezni, ezt követően az értékpapír nyilvánosan forgalomba hozott értékpapírnak minősül, ami azt jelenti, hogy az értékpapír tulajdonosának a társaság közleményeinek nyomon követésével kell tájékozódnia.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a Választottbírósági ítélet érvénytelenítését.

[23] Állította a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 340. § a) pontjának, 349. § (1) bekezdésének, 322. § (4) bekezdésének, 351. § (1) bekezdésének, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 94. § (1)-(2) bekezdésének, 115. § (1) bekezdésének, 198. § (1) bekezdésének, 200. § (2) bekezdésének, 234. § (1) bekezdésének, 338/B. § (1) bekezdésének, 338/C. § (1) bekezdés b) 2. pontjának, a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) 138. §-ának, a kötvénnyről szóló 285/2001. (XII.26.) Kormányrendeletnek, az Alaptörvény B. cikk 1. bekezdésének, XIII. cikk 1. bekezdésének, a Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjának a megsértését.

[24] Eljárásjogi jogszabálysértésként kiemelte, hogy az elsőfokú eljárásban kérte a választottbírósági iratok beszerzését, mert ott megtalálható volt a csődegyezség szövege. Ez azért lett volna jelentős, mert a bíróságnak a semmisséget hivatalból kell figyelembe vennie, és a csődegyezség megtekintése nélkül a bíróság ezt a kötelezettségét nem tudja gyakorolni. Az iratokban sem a beszerzésre, sem az indítvány elutasítására vonatkozóan nem talált bírósági határozatot, ezzel a bíróság megsértette a Pp. 340. § c) pontját és 349. § (1) bekezdését. Ha mégis beszerezte, akkor pedig erről elmulasztotta a feleket tájékoztatni [Pp. 322. § (4) bekezdés]. Ráadásul a bíróság a perfelvételi szakaszt kétszer zárta le, jöllehet ez az eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem volt kihatással.

[25] Az anyagi jogszabálysértés vonatkozásában kifejtette, hogy a közbizalom lényeges eleme a gazdasági rend szilárdságába vetett hit. Ennek egyik alapvető pillére, hogy a

tőzsdei forgalomban, szabályos, ellenőrzött körülmények között, elvárható körülmények között alapján vásárolt értékpapír valóban képviselje azokat a jogokat és kötelezettségeket, amelyeket az értékpapír kibocsátója vállalt.

[26] Ha a kötvény nem, vagy nem feltétlenül tartalmazza a kibocsátó visszavonhatatlan ígéretét a pénz visszafizetésére, akkor a piacgazdaság egyik legfontosabb pénzügyi intézménye, a tőzsde és az értékpapír értelmét veszti. Ez a tőzsdei kereskedés végét jelenti, mivel ha a nyilvános forgalomban résztvevő értékpapírok olyan korlátozásokat tartalmaznak, amelyeket a tőzsdei prompt kereskedelem nem, vagy csaknem lehetetlen a kereskedés folyamatában feltárni, akkor erre nem lehet azt állítani, hogy egyedi probléma.

[27] Értelmét veszíti az értékpapír-forgalom, ha a tőzsdei vásárló által igen nehezen és időigényesen visszakövethető cégműködési eseményeket, hirdetményeket kell évekre, akár évtizedre visszamenőleg feltárni, hogy megállapítható legyen a kibocsátó teljesítése. Ezzel a tőzsdei ügyletkötés és az értékpapír egész jogintézménye kérdőjeleződik meg.

[28] Hangsúlyozta, a felperesnek nem volt oka, hogy a vásárláskor prosperáló cég esetében a forgalomban korlátlanul szereplő kötvény esetében tovább kutakodjon. A kötvény jelenleg is aktív státuszú a KELER-nél.

[29] Előadta, hogy az alperes nyereséges volt 2017-ben, ezért kérdés, miért nem ütközik a társadalom értékítéletébe, a közerkölcsbe, hogy egy többmilliárdos vagyonnal rendelkező cégnek nem kell kifizetnie az el nem évülő kötvények alapján a tartozását.

[30] Kiemelte, hogy az általa megsértettként hivatkozott jogszabályok közvetlenül szolgálják és védik a tulajdonon alapuló jogállam, mint gazdasági-társadalmi rend alapjait. A tulajdonhoz való jog sérülne, ha a csődegyezség szerint az alperes a kötvényekkel rendelkezhetett volna.

[31] Álláspontja szerint a közrend fogalma sérül azáltal, hogy a kötvénytulajdonos egy KELER által aktív státuszban lévő, érvényes kötvény megvásárlásával nem tud semmilyen kifizetést elérni a kibocsátónál. A kibocsátó a jogbiztonság és a tulajdonjog sérelme nélkül törvényesen nem tagadhatná meg a kötvénytulajdonosoktól a kibocsátási tájékoztatóban vállalt fizetési kötelezettséget.

[32] Hivatkozott az Alaptájékoztatóban foglaltakra, mely szerint a kötvényt köteles visszaváltani a kibocsátó és a követelések nem évülnek el. Utalt a kötvényről szóló kormányrendelet 1. §-ára, az rPtk. 338/B-C §-aira, a Tpt. 138. §-ára. Mindezek alapján nincs jogi jelentősége, hogy évekkorábban, a társaság egy esetleges csődeljárásában az ott benyújtott kötvényekkel kapcsolatban milyen intézkedések születtek, mivel a felperest megillető jogokat önmagában az értékpapír hordozza és minden kötvényből eredő jog azt illeti meg, akinek az értékpapír számláján a kötvények szerepelnek. A felperes által megvásárolt kötvényeket a kibocsátó sosem váltotta vissza semmilyen formában és nem is fizette ki az ebben foglalt ellenértéket soha senkinek. Ha kifizette volna, akkor visszaváltott kötvényeknek minősülnének és a KELER érvénytelenítette volna őket. Mivel a kötvény, mint értékpapír önmagában tanúsítja az alperes fizetési kötelezettségét és a kötvényben foglalt

jogok azt illetik, akinek az értékpapír számláján a kötvények találhatók, ezért az alperes törvénytelenül tagadta meg a kötvényben vállalt fizetési kötelezettségének teljesítését.

[33] Az elsőfokú bíróságnak a semmisséget hivatalból kellett volna figyelembe vennie. A csődegyezsénél a kötvényből eredő követelést engedményezték úgy, hogy a kötvénnyel nem rendelkeztek. Az alperes a kötvények birtokában sosem volt, ezért azokról a kényszeregyezésben írt módon nem rendelkezhetett.

[34] Hivatkozott arra, hogy a közrend fogalma nem szűkíthető le az Alkotmányban meghatározott garanciális szabályok, vagy alkotmányos alapjogok és kötelezettségek sérelmére (BH1997.489.) Az általa megsértettnek állított rendelkezések a társadalom gazdasági életét szabályozó alapvető fontosságú szabályok, s a jogbiztonság fogalmába tartozik, hogy a kibocsátó a kötvény visszafizetését ne tudja jogszerűen megtagadni addig, amíg létezik. Álláspontja szerint ez a tulajdonhoz való jog sérelmét jelenti, s választottbíróági ítélet érvénytelenítésének elmaradása a tőzsdébe, tőkepiacba, valamint a kötvénypiacba vetett alapvető bizalom megrendülését eredményezné.

[35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen kérte a felülvizsgálati kérelem visszautasítását a Pp. 408. § (1) bekezdés alapján, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[36] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

[37] A Kúria elsőként megállapította, hogy nem volt helye a felülvizsgálati kérelem visszautasításának a Pp. 408. § (1) bekezdésére hivatkozással. A választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránti perben ugyanis a bíróság nem a peres felek közötti, a választottbíróági eljárás tárgyát képező anyagi jogi jogviszonyt bírálja el, hanem a felek és a választottbíróág közötti eljárásjogi jogviszonyt. A választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránti perek ezért a Pp. 408. §-ának alkalmazásában nem tartoznak a vagyoni jogi perek körébe.

[38] Az ügy érdemét illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy valóban nem szerezte be az elsőfokú bíróság a választottbíróági eljárás iratai között is fellelhető csődegyezséget, azonban ennek a jelen választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránti perben a felperes kereseti hivatkozásaira tekintettel nem volt jelentősége.

[39] A csődegyezés jóváhagyásának az volt a következménye, hogy a felperes a sikeres csődeljárásra tekintettel a kötvényből eredő igényét nem érvényesítheti az alperessel szemben. A Cstv. 20. § (3) bekezdése ugyanis kimondja, hogy ha a hitelező nem érvényesíti az igényét a csődeljárásban az adóssal szemben, akkor a csődegyezés nem hat ki rá, azonban a nyilvántartásba nem vett hitelezői igény jogosultja az adós ellen követelését nem érvényesítheti, de a más által kezdeményezett felszámolási eljárásban a még el nem évült követelését bejelentheti (korlátok között). Ebből következően – ahogyan azt a

Választottbíróság kifejtette – a kötvénytulajdonos vagy bejelentette a követelését a csődeljárásban, és akkor a csődegyezség kihat rá (és ezért nem léphet fel az adóssal/alperessel szemben), vagy pedig a követelését nem jelentette be a csődeljárásban, ebben az esetben azonban a törvény idézett rendelkezése akadályozza meg azt, hogy az igényét érvényesítse az adóssal szemben. Miután nem mondja ki a Cstv. a hitelező jogvesztését a be nem jelentett igény vonatkozásában, illetve a csődegyezség is annullálódhat egy megindult felszámolás miatt, ezért elvileg még lehet értéke a kötvénynek (egy megindult felszámolásban a hitelező bejelentheti a kötvényből eredő még ki nem elégített igényét, illetve a nem érvényesített követelést – a késedelmi kamatok kivételével – hitelezői igényként bejelentheti, amennyiben az el nem évült).

[40] Megjegyzi a Kúria, hogy a választottbíróságnak nem volt jogosultsága a csődeljárásban hozott jogerős végzéssel jóváhagyott egyezség felülvizsgálatára, de a csődegyezséggel, a csődjogi szabályozás értelmezésével, illetve az értékpapírokra vonatkozó szabályok értelmezésével kapcsolatos érdemi álláspontja – az elsőfokú ítélet indokolásában helyesen kifejtetteknek megfelelően – egyébként sem vizsgálható felül érdemben a választottbírósági ítélet érvénytelenítése iránti perben, mint ahogy az elsőfokú bíróság maga sem vizsgálta érdemben – az eljárás kereteire tekintettel – a csődegyezséget.

[41] Az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértés tehát ezzel összefüggésben – a felülvizsgálati kérelem hivatkozásaival ellentétben – nem történt. A Kúria utal arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak az érvénytelenítés iránti per kereteivel kapcsolatos – maradéktalanul helyes – álláspontja egyértelműen kitűnik az elsőfokú ítélet indokolásából, az ott közölt indokokból pedig nyilvánvalóan következik az érdemben nem felülvizsgálható csődegyezség beszerzésének szükségtelensége.

[42] A perfelvételi szakasz lezárásával kapcsolatban állított szabálytalanság pedig a felperes saját előadása szerint sem hatott ki az ügy érdemi elbírálására.

[43] A Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjának megsértése vonatkozásában a Kúria – hivatkozva az előzőekben kifejtettekre – hangsúlyozza, hogy nem jelenti a tulajdon sérelmét az, ha szabályozott eljárásban a hitelezők többségének a közössége elfogadja az adós ajánlatát és ezzel korlátozzák a korábban kibocsátott értékpapírok értékét. Ha az adós eleget tesz a csődegyezségben vállalt kötelezettségének, és ismét prosperáló vállalkozássá fejlődik, az nem semmisíti meg a csődegyezséget, a csődegyezség a továbbiakban is kötelező az azt elfogadó hitelezők tekintetében a benne foglaltak szerint, illetve az eljárásban részt nem vevők vonatkozásában a Cstv. rendelkezéseinek megfelelően.

[44] A Kúria rámutat, hogy a kötvény hitelviszonyt testesít meg a kibocsátóval szemben, amelynek teljesítését – és így az értékét, piaci árát – nem kizárólag annak a névértéke határozza meg, hanem azt számtalan tényező befolyásolja. Így kibocsátójának-forgalmazójának a gazdasági helyzete, korábbi sikeres csődeljárása, az érvényesíthetőség lehetősége, a gazdaság általános helyzete, a kereslet-kínálat, stb. Valamennyi körülményt meg kell vizsgálnia és értékelnie kell a vásárlónak akkor, amikor értékpapírt vásárol.

[45] Mindebből következően nem állapítható meg, hogy a választottbíróság ítélete a Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjába ütközően a közrendet sértette volna. A Kúria az elsőfokú

ítélet indokolásában kifejtettekkel egyetért. A felek anyagi jogviszonya pedig a választottbíróági ítélet érvénytelenítése iránti perben érdemben nem bírálható el.

[46] A Kúria ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[47] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a alperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képviselével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[48] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát a vészhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 112/2021. (III. 6.) Korm. r. (Veir2.) 27. § (1) bekezdése értelmében.

Budapest, 2021. május 25.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül: